

Lietingas dienas kompensavo saviraiška

Jonaviškiai Šventojoje dalyvavo seminare apie socialinių įgūdžių ugdymą.

□ **Marius Glinskas** „Bičiulystės“ skaitytojams parašė apie tai, kaip Jonavos neįgalieji prasmingai leido laiką Šventojoje.

Grupė Jonavos rajono neįgaliųjų draugijos narių poilsį Šventojoje pajavairino seminaru „Socialinių įgūdžių, savišviotos ir kūrybiškumo ugdymas“. Kol dangų nuskaidrino saulė, keturios dienos prie jūros prabėgo fotografuojant rudenį žydinčius augalus, stebint paplūdimyje leidžiamus aitvarus ar net vaikštinėjant po netoliese viliojančią Palangą.

Seminaro viešnia ir naujoji draugijos narė bibliotekininkė Regina Lukoševičienė papasakojo apie Jonavos viešojoje bibliotekoje atnaujintas erdves, priminė šiuolaikinės bibliotekos, kaip žinių šaltinio ir edukacinės, intelektinių paslaugų įstaigos, funkcijas, paragino neįgaliuosius drąsiau ir dažniau praversti išminties klodus saugančias duris. Anot jos, nors šiandien bibliotekoje galima pramokti išmaniųjų technologijų, tačiau popierinė knyga dar ilgai nepraras pažintinės vertės, ugdys ateities kartų asmenybes. Beje, Jonavos bibliotekoje po remonto įrengtas ir liftas, kuriuo neįgalieji su vežimėliais ar ramentais be vargo gali iš pirmo aukšto pasikelti į antrą, pasikeisti skolinamas knygas. Ne vienas seminaro dalyvis pareiškė norą tapti tikruoju bibliotekos draugu, įsigyti skaitytojo pažymėjimą, su kuriuo galėtų užsukti ir į Šven-

tosios savivaldybės biblioteką.

Pirmą lietingą vakarą atvykusieji kompensavo saviraiškos veikla salėje. Ne vienas skaitė savo ar kitų autorių eiles, dalijosi linksmais kelionių prisiminimais. Ypač savo talentais sudomino kultūrininkės Janina Norikaitė ir Vitalija Kraučelienė. Moterys iš „Lietavos“ ansamblio, padrąsintos Nijolės Antanavičienės, kelė iš užmaršties skambias liaudies dainas, mokėsi dainuoti *a capella*, kitaip saktant, be muzikos instrumento. Tačiau turbūt įspūdingiausia šio pasibendravimo dalis buvo netikėtai paskelbta žodinė anketą „Apie save – kitiems“. Čia kiekvienas trumpai drūtai, savais žodžiais turėjo prisistatyti, paviešinti savo gerąsias ar skaudesnes patirtis. Vėliau draugijos pirmininkė Valerija Lopetienė teigė, kad šitaip norėjosi ne tik arčiau susipažinti su bendražygiais, ypač naujokais, bet ir „išprovokuoti“ jų nuomones apie sveiką gyvenimą, neįgaliųjų integraciją į visuomenę.

Kitą rytą debesys virš Šventosios ėmė sklaidytis ir daugelis pajudėjo jūros link. Dažnam norėjosi pabraidyti, įkvėpti didesnę porciją jodo. Gaila, pajūryje jau beveik nebuvo suolelių, jie, pasirodo, rugsėjo viduryje, pasibaigus aktyviajam sezonui, nukeliami iki kitos vasaros. Namo visus parvežė šaunus draugijos vairuotojas Petras Karalius, kuris žinojo ir kur gardesnė kava, ir kur patogūs tualetai.

Švenčioniškiai mėgsta aktyviai leisti laiką.

tė Garlienė įdomiai pasakojo šio krašto padavimus ir legendas. Jai pritarė sesuo Birutė Martinkėnienė, taip pat šių istorijų žinovė. Dėkojame Danutei ir Birutei už gali-

mybę tyrinėti aplinką ir ją žavėtis.

Prisipildę teigiamų emocijų grįžome į Dienos centrą. Tikime, kad ateityje mūsų dar laukia nemažai atradimų.